

ACC. N:R. M 6859: 1.

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Aug. Holmberg
 Härad: Årås Adress: Loangsta
 Socken: Åsrum Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1940 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV—
—
sid 1

"När vår Herre skapte menskorna, sa gjore han trøj=(tre)
 sorters folk: "Manfolk, Kjönnfolk o jämseboa=(jämshögbor)
 Då ble inte annat än skrapet på botten=(botten) som han
 jore jämseboana o, o därmera=(därfor) ble vi rätigare än
 våra andra! — — Om rätigheten bara avsåg utseendet
 eller lynnet, eller bårader, hövde jag ej någon ge besked om!"

Har du hört hovett då gick te via Åsrum fick Eva?
 Jo! se du. Na vår Herre skapte vi foste menskorna sa
 va då antan=(utan) lag eller religion utan vi gick te o
 frå varandra som löja kreatur O ttersom ingen ville ta
 se bekymmer om o fö opp våra unga sa ble vi inte flera
 än den kladsen vår Herre hade skapt. O na han kom och
 fick sei på detta håra spektaklet sa ble han förbanskad
 o sa: Ja ska merjåken lära er en annan ordning

Skriv endast på denna sida!

M. 6859 : 2.

Och just då va' de en som va' giftvarisen och ämnade gi' se å
o soi han fick tag i noet kvinnfolk som va' sinter = (höj) te o
mannas O'än heren hette Adam. Honom to' sås Herre i kaluen
o sae: Nu går du å o gifte de som folk ska göra o sian bli
du hos vän o hjälper henne o fö' opp ougana! Ellers kan du
va' säker på att ja ska dammas om ryggen på de. Adam ble
rödher o stöflade å, han to're inte annat fast nock va' de' inte
rolitt o va' toongen i tas mä' bekymmer om stygga ougar.

Te sist kom han te en stua där en grannv rika sto ve spisen
o kokte klavvaroor = (En maträtt av söta svejdelnsrovor som
närmast liknade potatesmos. Användes sålänge svejdelnsrovor funnos)

Sitt de mäns vi pratar, sa rikan när som Adam sojt sitt ärende.

O' så va' där en gungstol ihälig i sieten, en tocken som de har
o låter ouga stå i när de ska lära sig o gå. O' på vännehäre
satte Adam se. Då va' inte bleet nära skrevorna ännu utan
folken gick märka som de va' födda te världen O' som Adam
satt där sa vinglade pyngletyget han hade mellan benen

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid 2

M. 6859:3.

inunder stolen o dätta fick väkans sjarte kall se där han satt i
en vrå o trovde att dä va noet som han skulle ha o leka mä, så
han sprang fram o slo belorna i klumpen Aj aj aj min krod-
streck. Åran sa bra han tyvde. Män väkan som förstod sig på
vad pyngletytet drogde till nappade en elobrand ur spisen o slog
te hatten sa ryggem brast o sae: Läter du inte bli mina lekpycket
sa ska ja ge dig. Då ble Åran glar o sa gifte han se mä väkan o
how höitte Eva. Och på dä visat kom dä första giftet te!

När vår Herre skapt di förste menskorna, så fanns dä inte
nära skreddara utan alla menskor gick nakna. O dä va många
å kvinnfolken inte belätta mä utan di bynkade på (=gjorde anspråk)
att vår Herre skulle lätta dom på något att skjuta kussan mä.
Larskilt va dä en nåbbatygna som alorij ville veta hut utan ide-
ligen lå honom i orat om dättehära. En gång han hade brättom mä
o skapa fisker råbte hon på o föranga honom redigt. Då tog
han en fisk o klabbade te honom mä där andre növen sa
han ble fläter som en flundra o sa slängde hen tena

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sis 3

M. 6859: 5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid 5

har fiskargumman utan en min eller ett ord kastat de begärda
flundrorna i landthous korg. Saguen som legat till grund för uttrycket
har tydligen varit lika bra känt av båda parterna!

Nyckohörde Nymän i Allmundeget tog ofta underliga
liknelse till hjälp då han ville uttyda bibelordet för sina åhörare
Och kom ofta i rispytt med de munviga och i ord slagfärdiga Nykyrke-
boarna. Trymnerhet var där en: Lasse i Bröten som han hade svårt
att få någon rättsida på. En gång kom dessa båda överens att om
Lasse hörde Nymän säga något svårbegripligt skulle han ej opponera
sig med ord utan vissla i stället. Hade då N: sagt något otysligt
så skulle han nog förklara texten bättre! Vände sig så på ett
husförhör då N: talade om skapelsen att han sade: Gud skapade
den första människan av en leckklump och ställde honom derpå till
torkning mot ett gammalt stengärr! Knäp var detta sagt förrän
Lasse visslade. Kanste du tror jag hingen? frågte N: Näa sa Lasse
Men var Adam den första människan. Hvem hade då lagt gärr
som han stod till torkning mot? Hvar på blev N: svarlös.

M. 6859:6.

En gång fick Faen följa med o titta på när vår Herre skapade fåglar
När det gått en stund sa F: Ja det vāra "vā" ingen konst! För jag
försöka så ska ja göra en granmer fugl mā du tro? Ja vår Herre
slāngde te en en klump materia o sa: Gör en så, så få jag se hur
du bār dig åt. Jaa F: var te en stor granmer fugl o blank o trinten
o granmer på färger mā. Se du! sa F: vān ā bār större och gran-
mare än dāvāra smāterafset du har erect ihop o dānēsa slāppte
han honom sa han kunde visa att han kunde flyga. Du ā vā ett
djävla krāk te o slarva! han har ju inte fått några fötter skrek
vår Herre. Då nappade F: ett par fötter ā vi vår Herre gjort o slāngde
āsta ette fuglen o dessa rākte stå till i sjelva āndan på fuglen
o bāt fäste me o tramma. Se du dā! sa F. om han inte har fötter?
Ja! hvad sjötton har han för nötta ā vān? De blev ju ratta i sjelva
bakstussen! Han kan ju inte ta ett enda steg på jorden. Nāā! du
har blabbat mā att sa du låten bli o visa te fler fugla. Nu har
ja sitt kundant du blabbar mā att. Fugeln blev en Lomv
och så gick dā te när han skaptes.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid 6

M. 6859:7.

En gång var Herre skulle gå ut o skapa, ville Faen följa må, o va
fick han. Till slut blev vår Herre tröttn o vilde lägga sig att vila
Här lägger vi oss då i vånne granne sjöppen = (skuggan) sa F. o då
gjorde de. Se Faen va en filur! Han hade sett att trivet som var
en. Asp hade toppen full av myror o när vår Herre somnat till
så lockade han aspen till o börja rista på bladen så myromas
ramlade ner i ansigtet på vår Herre o som de föll ner så bet de
honorm så det svet. I halvslumman låg han o bliade sig må
fingrarna o Faen stod ijeunte o grimade o tyckte då va roligt.
Till slut vaknade han o frågte: Va fassen å vethåra för spretle?
Då bits ju! Du ser väl då å den elaka aspen som drösla ner
myror på oss! Det är dom som bits! Jamen då blas ju inte sa
vår Herre o tittade upp o då såg han hur alla löven dältrade o reste
ner myror. Då ble vår Herre argen o sa te trivet: Jara ska du få
då te straff för du å elak så du ska få källan = (frossen) så du
ska aldrig kunna va stilla så länge då fins löv på de! O sen
har aspen alltid vatt råder o dältrat må löven.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid 7

M. 6859:8

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid 8

En dag var Herre va erte o skapete så ble han sultem (hungrig) och
då gick han genom fönstret på en stuga si en karing som sto och
bakte bröd. Gick så in o frågte om han kunne få lite bröd o äta.
Kan väl gå för sig om du betalar bra, ja har out om att se karingen
som var snål o lång o le som Pockers rakeskap. Ja har inte fått nära
pengar mä me! Men ge du me lite, jag tänker då räcker för dig ändå
sa vår Herre! Ja karingen tog fatt i brötkniven och skar en rand
genom skorpan tog så kniven i munnen o bröt kakam i två halvor.
Meramma välsignade vår Herre brödet så var halva ble så stor som
hela kakam. När karingen såg detta blev hon så nytt ena halvran
hon ville inte ge bort så stort stycke. På nytt välsignades brödet
så var fjerrved blev dubbelt så stor. Då tog karingen o lae in allti-
hop i skåpet o sa: Har icke faren råte o gi de samöet du få gå
te vän aen o tigga! Då ble vår Herre arg o sa "Titt ut! Du ska
säl alorij äta näst bröd utan fjörv trä (märknat trä) ska du äta
och hitte du vän mask få du ta oän mä! Så ble karingen en
spillbråka som hacker fjörv trä o skriker: Titt ut! - Titt ut!

M. 6859:9.

I min barndom (1860-talet) sjöngs mycket "Noaks visan" som behandlade orsaken till syndaflorens uppkomst m. m. Melodien kom jag. Men eftersom jag ej förstår att skriva noter kan jag ej meddela denna till någon på annat sätt än sjunga den. Kisan torde nu vara helt glömd - har ej hört den de siste 30 åren.

Noaks visan.

Vi prisar högljudd gamla testamentets ord
Då lefde i paradiset liv en och var
Vår Herre skapade, då både lag och rätt
men nu för tiden går det till på annat sätt!
(Trallas en lång strof efter varje vers.)

2 - Men när som oundskan börjar bli alltför svår
så gav Gud människans tvätusen nådår.
Och efter denna tid. Om ej var bättre då,
så skulle varje käfft inunder vatten stå
för synd! trall-ekt

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid. 9

3 — Men när som de två tusen månadren taget slut,
så var det ej en smula bättre än förut.

Vår Herre sånde så, en väldig syndafloa,
att bota både folk och få, för övermod.

(bra hårt! trall --- e k t

4 — Men för att jorden ej för folketom skulle bli,
så lät Gud Noak från förstörelsen gå fri.

Han sjelv ur sjönöo räddades,

och i en arke av Herren sjelv instuvades.

(med gods, trall -- e k t

5 — Men när de lägo i sin sömn, en stormig natt
så stötte arken häftigt uppå Ararat

I skjortan Noak så, på väckat rusar upp!

I särken gumman efter kom i kort galopp

(och grät, trall --- e k t

M. 6859:11.

6— Men hade gubben Noak drunknat med sin fru.
Vi hade gästet då, på havets bottnen nu
En skål för Noak då, i bottnen tomma vi
Ty han har räddat oss, ifrån att fiskar bli
Hans skål!! Trallalala tralallalalala
hans skål! Trallalalalalala!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sid 11